

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010047
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7218010047.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich Oľgy Béresovej a Margity Tragalovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.1.2020 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

O. U., nar. XX.XX.XXXX v G.
trvale bytom G., A. čl. XXX/XX,
prechodne bytom G., A. V. XX;

je v i n n ý , ž e

v G., v OC Y. na ulici A. A. X, dňa 28.6.2016 uzatvoril so spoločnosťou C. Y. Z., a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX na sumu 7.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 152,32 Eur, pričom pri žiadosti predložil nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi a príjme, následne po obdržaní finančných hotovostí úver pravidelne nesplácal, čím takto spoločnosti C. Y. Z., a.s. so sídlom A., H. XXXX/XXX spôsobil škodu vo výške 10.522,40 Eur,

t e d a

- vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil takým činom väčšiu škodu;

t ý m s p á c h a l

- zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. k) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu súd obžalovanému podmienčne odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodenú spoločnosť C. Y. Z., a.s. so sídlom H. XXX, A., IČO: XX XXX XXX s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Košice II podal na obžalovaného O. U. obžalobu pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. X písm. a) Trestného zákona, ktorý bol spáchaný tak, ako je uvedené vo výroku. Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov a listinných dôkazov, ktoré súd považoval za potrebné vykonať pre svoje rozhodnutie. Výsluch splnomocnenca poškodeného vypočutého v prípravnom konaní nemohol byť vykonaný preto, lebo v čase konania hlavného pojednávania poškodený na tieto úkony splnomocnil O. S.. Zápisnicu o výsluchu predchádzajúceho splnomocnenca nebolo možné prečítať. Podľa § 53 ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí nemôže byť splnomocnencom ten, kto je naň predvolaný ako svedok. Takýto postup však prokurátor navrhoval.

Obžalovaný O. U. spáchanie trestného činu poprel. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný. V prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať.

Zo spáchania trestného činu je usvedčený najmä výpoveďou svedkyne U. G., ktorá v roku 2016 pracovala ako obchodný reprezentant spoločnosti C. Y. Z., a.s. A.. Kanceláriu mala v OC Cassovia - Carrefour. Predmetom jej pracovnej činnosti bolo zabezpečovanie podkladov pre spotrebiteľské úvery pre klientov. Na obžalovaného O. U. si pamätala, pretože už bola v prejednávanej veci vypočutá. Uviedla, že obžalovaný O. U. prišiel do jej kancelárie v sprievode L. U., kde predložil potrebné doklady na poskytnutie úveru. Na podklade ním uvedených údajov vypísala žiadosť o poskytnutie úveru, ktorej prílohou bolo potvrdenie o výške jeho príjmu. Toto potvrdenie naskenovala a elektronicky odoslala oddeleniu schvaľovania úverov prostredníctvom aplikácie, ktorú na tento účel využívala spoločnosť C. Y. Z., a.s. Až s odstupom času sa dozvedela, že jej bol predložený falošný doklad o príjme a zamestnaní obžalovaného, ktorým sa v tom čase preukazovala bonita klienta. Jeho pravdivosť a pravosť v čase podania žiadosti o spotrebiteľský úver neoverovala, pretože to bolo v kompetencii oddelenia schvaľovania úverov. Za týmto účelom sa na zaslaných dokumentoch zámerne uvádzalo telefónne číslo účtovníka alebo zodpovednej osoby, ktorá potvrdenie o príjme žiadateľa o úver vystavila a opečiatkovala. Svedkyňa U. G. zdôraznila, že ak by zistila, že potvrdenie o príjme je nejakým spôsobom upravované napr. gumované, prepisované, tak by žiadosť neodosiela. Totožnosť každého klienta si overovala na podklade predloženého občianskeho preukazu. K schváleniu úveru dochádzalo v časovom rozmedzí od 5 do 30 minút, čo jej oznámili elektronicky. Ak bol úver schválený, klient ho dostal na svoj účet, ktorý uviedol zvyčajne ešte toho istého dňa. Podmienky poskytovania úveru s obžalovaným prejednávala osobne. Každý klient mal možnosť vybrať si ako dlho a v akej výške chce úver splácať.

Svedkyňa U. G. sa vyjadrovala aj k účasti L. U. v procese schvaľovania úveru v prejednávanom prípade. Uviedla, že spoločnosť C. Y. Z., a.s. mala aj externých spolupracovníkov tzv. tipérov, ktorí zabezpečovali klientov, ktorí si chceli požičať peniaze. V prejednávanom prípade L. U. však aktivitu nevyvíjala, iba sedela pri obžalovanom, ktorý na otázky U. G. musel odpovedať osobne a rovnako jej osobne odovzdal podklady potrebné k žiadosti o poskytnutie úveru.

Svedok L.. A. W. je konateľom spoločnosti I., s.r.o. G. a ním bol aj v roku 2016. Predmetom jeho podnikania je hlavne stavebná činnosť. Z výpovede svedka vyplýva, že jeho spoločnosť si väčšinu pracovníkov zabezpečuje na dohodu o vykonaní pracovnej činnosti. Má iba troch stálych zamestnancov. Obžalovaného nepozná a nikdy mu nevystavil potvrdenie o výške príjmu a ani o tom, že je zamestnaný v jeho firme. Telefónne číslo spoločnosti L.. A. W. súčasne využíva ako svoje osobné. Nikdy a nikto mu na toto číslo netelefonoval, aby overil, či osoba menom O. U. je u neho zamestnaná. Svedok L.. A. W. poprel, aby potvrdenie o výške príjmov vystavené na meno O. U. podpísal. Zdôraznil, že pracovnú pozíciu skladníka nikdy nemali, keďže jeho spoločnosť sklady nemá. Pečiatka spoločnosti I. s.r.o. nie je pravá, rovnako nesúhlasí ani podpis zamestnávateľa, ktorý nepatrí nikomu z jeho zamestnancov. Poprel, aby telefónne číslo uvedené v potvrdení o výške príjmov (0949782773) patrilo spoločnosti I., s.r.o. G.. Ostatné údaje o sídle spoločnosti a IČO sú verejne dostupné.

Výpovede svedkov U. G. a L.. A. W. sú objektivizované najmä Zmluvou o spotrebiteľskom úvere (z č.l. 71-74), falošným potvrdením o výške príjmov obžalovaného (z č.l. 75) a výpisom z jeho bankového účtu (z č.l. 76).

Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že dňa 28.6.2016 obžalovaný uzatvoril so spoločnosťou C. Y. Z., a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4606232963 na sumu 7.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 152,32 Eur. Pri podaní žiadosti o úver predložil tlačivo, v ktorom boli uvedené

nepravdivé údaje, že je zamestnaný ako skladník v spoločnosti I., s.r.o. G. s čistým mesačným príjmom 1.250,- Eur. Ako uviedla svedkyňa U. G., údaje uvedené v zmluve osobne zistila od obžalovaného, pričom išlo nielen o údaje vzťahujúce sa k totožnosti a osobným pomerom obžalovaného, ktoré mala možnosť overiť jeho občianskym preukazom, ale aj údaje o jeho zamestnaní a výške jeho príjmu, ktoré mali rozhodujúci význam pri posudzovaní jeho schopnosti úver splácať. Tieto údaje však boli falošné, čo vyplýva aj zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 27.4.2017, podľa ktorej bol od 15.3.2016 na dohodu o pracovnej činnosti obžalovaný zamestnaný v spoločnosti S., s.r.o. G..

Splnomocnenec poškodenej spoločnosti C. Y. Z., a.s. sa na hlavné pojednávanie nedostavil (O. S.). V súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX súdu doručila vyčíslenie škody (ku dňu 03.10.2019). Navrhla, aby súd v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu v celkovej výške 6.914,72 €, ktorú tvorí priama škoda vo výške 1.287,84 € a následná škoda vo výške 5.626,88 €, ktorá zodpovedá úverovému navýšeniu zvýšenému o pokuty. Na ďalšie predvolania odpovedala iba vyjadrením, že nemá návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, avšak nereagovala na tú skutočnosť, že obžalovaný má snahu škodu uhrádzať. Tomu svedčí aj výpis z jeho bankového účtu. Z neho vyplýva, že od 9.10.2019 do 13.1.2020 zaslal na účet poškodenej spoločnosti 4 splátky po 150,32 Eur, k čomu sa poškodený nevyjadril.

Svedkyňa L. U. v prípravnom konaní využila svoje právo nevytvárať. Na pojednávanie sa nedostavila preto, že kvôli zamestnaniu sa zdržiava v cudzine. Ďalšie dôkazy navrhované obhajobou 28.3.2019 nebolo možné vykonať, keďže ich obhajca nepredložil a napokon na poslednom hlavnom pojednávaní na ich vykonaní ani netrval.

Je dôležité zdôrazniť, že trestné stíhanie vo veci nebolo začaté na podklade trestného oznámenia poškodenej spoločnosti, ale na podklade tzv. realizačného návrhu Odboru kriminálnej polície OR PZ G. zo dňa 9.11.2016, ktorý vychádzal z poznatkov získaných z operatívno-pátracej činnosti.

Po vykonaní dôkazov potrebných pre rozhodnutie prokurátor v záverečnej reči navrhol, aby súd u obžalovaného uznal, že spáchal skutok uvedený v obžalobe, ktorý je možné kvalifikovať ako zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Pritom poukázal na výpoveď svedkyne U. G., ktorá podrobne popísala priebeh spracovania a uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a svedka L. A. W., z ktorej je zrejmé, že obžalovaný v čase spáchania skutku nebol zamestnancom jeho spoločnosti. Vzhľadom na osobu páchatela prokurátor navrhol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov s probačným dohľadom a uložením povinnosti, aby v skúšobnej dobe uhradil škodu poškodenej spoločnosti v zmysle jej písomného vyjadrenia.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby súd oslobodil obžalovaného O. U. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku, keďže skutok pre ktorý je stíhaný, nie je možné považovať za trestný čin. Zdôraznil, že v zmysle § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z.z., O spotrebiteľských úveroch je osoba poskytujúca úver povinná overiť si nielen bonitu klienta, ale aj jeho schopnosť úver riadne splácať. V prejednávanej príhode nebol vykonávaný žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by si spoločnosť C. Y. Z., a.s. schopnosť splácať úver u obžalovaného preverovala pred poskytnutím úveru. Pritom poukázal na to, že svedkyňa G. prestala spolupracovať s L. U., ktorá jej donášala klientov, v čase blízkom, keď došlo k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe. Podľa názoru obhajoby úver nemal byť poskytnutý obžalovanému, keďže už v tom čase svedkyňa G. vedela, že osoby prichádzajúce od L. U. úver neplatili.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný O. U. naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona po stránke objektívnej aj subjektívnej. Objektívna stránka je preukázaná tým, že v žiadosti o úver predložil nepravdivé údaje o zamestnaní a o výške svojho príjmu, čím uviedol poškodenú spoločnosť do omylu, ktorá mu požadovaný úver vyplatila. Tvrdenie obhajoby, že si poškodená spoločnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch dostatočne neoverila, či obžalovaný spĺňa podmienky na poskytnutie úveru je právne irelevantné a súd ho považuje za využitie možnosti obžalovaného brániť sa akýmkoľvek spôsobom. Tá istá právna norma zároveň ukladá spotrebiteľovi povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Obžalovaný sa dopustil predmetného trestného činu tým, že uvedením nepravdivých údajov dosiahol neoprávnené vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 7.000,- Eur, čím poškodenej spoločnosti spôsobil väčšiu škodu (do 26.000,-Eur). Ak by poškodenú spoločnosť do omylu neuviedol, výhodu vyplatenia úveru by nezískal. Pokiaľ by v žiadosti o poskytnutie úveru deklaroval svoje skutočné majetkové pomery, úver by mu zrejme nebol schválený. V inkriminovanom čase nemal dostatok finančných prostriedkov. Preto si ich zabezpečoval aj páchaním trestnej činnosti. Tomu nasvedčuje rozsudok Okresného súdu G. II, sp. zn.: 4T/111/2016 zo dňa 4.5.2017, ktorým bol odsúdený na peňažný

trest za pokus prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu - 21.4.2016.

Motívom jeho konania bol úmysel získať výhodu úveru, na poskytnutie ktorého podmienky reálne nespĺňal.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z vyžiadaných správ ako aj z odpisu jeho registra trestov. Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdom trestaný (vyššie citovaným rozsudkom), na toto odsúdenie nebolo možné prihliadať pre účinky jeho zahladenia. Peňažný trest zaplatil 28.6.2017. V mieste trvalého bydliska je hodnotený všeobecne.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona bolo potrebné prihliadnuť na to, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Za spáchanie zločinu podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona je stanovená sadzba trestu odňatia slobody na 3 až 10 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu súd ustanoví skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Na obžalovaného sa hľadí, akoby doposiaľ súdom trestaný nebol. Poľahčujúcou okolnosťou bolo, že sa pričínal o odstránenie škodlivých následkov trestného činu [§ 36 písm. k) Trestného zákona]. Príťažujúce okolnosti zistené neboli. Pomer poľahčujúcich okolností prevažoval.

Podľa názoru súdu, účel trestu zabezpečiť uloženie podmienene trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Preto obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a stanovil skúšobnú dobu 36 mesiacov s probačným dohľadom.

Na posilnenie prevýchovného účelu trestu súd podľa § 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu.

Splnomocnenec poškodenej spoločnosti sa nedostavil ani na jedno hlavné pojednávanie. Preto pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd nedisponoval potrebnými dôkazmi.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkázal poškodenú spoločnosť C. Y. Z., a.s. so sídlom H. XXX, A. s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces. Podľa výsledku dokazovania na vyslovenie povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením je aj vyhlásenie rozsudku v prítomnosti toho, komu rozsudok treba doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.